

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 8Csp/51/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319201694
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radka Laceková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:4319201694.13

Rozhodnutie

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Radkou Lacekovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35831154, v zast.: JUDr. Ján Šoltés, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: G. F., nar. XX.XX.XXXX, V. XXX/XX, XXX XX I. J., o zaplatenie 467,55 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 75 eur **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 321,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 396,07 eur od 14.07.2016 do 19.03.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 371,07 eur od 20.03.2019 do 15.04.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 346,07 eur od 16.04.2019 do 21.05.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 321,07 eur od 22.05.2019 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 25 eur vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, s tým, že neuhradením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stane zročným celý zvyšok dlhu.

III. Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 30.04.2019 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd platobným rozkazom zaviazal žalovaného na zaplatenie 467,55 eur spolu s príslušenstvom. V žalobe uviedol, že Žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 14.05.2015 zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol Žalobca Žalovanému pôžičku vo výške 1260 Eur („Cena na splátky“ alebo „Pôžička - finančné plnenie“) na kúpu spotrebného tovaru bližšie špecifikovaného v zmluve (nešpecifikovaný). Kúpna cena tovaru bola 1400 Eur. Žalovaný pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 140 Eur a na zvyšok kúpnej ceny Žalobca poskytol Žalovanému pôžičku podľa uvedenej zmluvy o pôžičke. Účelom Zmluvy bolo poskytnutie pôžičky na zakúpenie tovaru na základe vlastného výberu Žalovaného. Cena na splátky znamená viazaný spotrebiteľský úver v čiastke poskytnutej Žalovanému Žalobcom, a to vo výške kúpnej ceny konkrétneho tovaru zníženej o zaplatenú akontáciu. Akontácia je časťou kúpnej ceny tovaru, ktorú žalovaný zaplatil pred dodaním tovaru. Obsahu uvedených pojmov vyplýva nielen zo Zmluvy samotnej - ich výklad je obsiahnutý aj v Podmienkach k Zmluve o pôžičke (resp. Všeobecných obchodných podmienkach), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy. S podmienkami zmluvy a ich obsahom sa Žalovaný oboznámil, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. Podľa zmluvy o pôžičke mal Žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 47.5 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1710 Eur (pozn. uvedené bez akontácie). Do dnešného dňa uhradil Žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu (bez akontácie) 1116 Eur. Podľa ust. §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie

kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Vzhľadom na to, že Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, Žalobca dňa 27.04.2016 listom - predžalobná upomienka, vyzval Žalovaného k úhrade dlžných splátok a Žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, Žalobca dňa 19.06.2016 úver zosplatnil, o čom bol Žalovaný informovaný listom z dňa 08.07.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do dnešného dňa Žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 9.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh Žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 467.55 Eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 96.15 Eur, si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal Žalovaný uhradiť sumu 1652.07 Eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení, pričom výsledná suma zahŕňa aj akontáciu: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatnení akontácia Spolu Istina (Eur) 12 47.5 570 942.07 140 = 1652.07 Ku dňu podania žalobného návrhu Žalovaný uhradil sumu 1256 Eur. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“, pričom zahŕňa akontáciu vo výške 140 Eur a celkovú sumu vykonaných úhrad vo výške 1116 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Súčasťou pohľadávky Žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si Žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 71.48 Eur /označené na konci výpisu ako stĺpec „MP3“/. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t. j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy Žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí: Istina (bez akontácie) + Náklady na vymáhanie - Prijaté úhrady (bez akontácie) = Žalovaná suma 1512.07 Eur + 71.48 Eur - 1116 Eur = 467.55 Eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 96.15 Eur / stĺpec „Pokuta“/, ktorú si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje: zostatok - pokuta = Žalovaná suma 563.7 Eur - 96.15 Eur = 467.55 Eur.

2. Na preukázanie svojich tvrdení pripojil žalobca ako prílohy k podanej žalobe Projekt rozdelenia, Plná moc + Osvedčenie o registrácii pre DPH, Zmluva o pôžičke + Zmluvné podmienky, Predžalobná upomienka + doručka, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti, Prehľad splátok a úhrad.

3. Za podanú žalobu uhradil žalobca súdny poplatok v sume 28 eur a súd v rámci prípravy pojednávania doručil žalovanému žalobu s prílohami, procesné poučenie pre spotrebiteľa ako i výzvu vo forme uznesenia na vyjadrenie k žalobe, ktoré písomnosti prevzal žalovaný podľa poštovej doručky 23.05.2019. V zmysle predmetného uznesenia doručil žalovaný súdu vyjadrenie k žalobe, v ktorom okrem iného uviedol, že so spoločnosťou VÚB, a.s., uzatvoril dňa 14.05.2015 zmluvu o pôžičke, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov. Uviedol, že išlo o adhéznú zmluvu, ktorú mu predložil veriteľ na podpis bez toho, aby bola zabezpečená rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu. Podľa názoru žalovaného žalobca použil nekalé obchodné praktiky, pričom neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy a tak nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou. Svojím podaním žiadal súd o posúdenie tejto zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Nato uviedol jednotlivé rozhodnutia súdov pre potvrdenie svojich tvrdení.

4. Súd dňa 03.06.2019 uznesením č. k. 8Csp/51/2019 - 71, ECLI:SK:OSLV:2022:4319201694.2 vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného. Právny zástupca žalobcu uviedol k vyjadreniu žalovaného nasledovné tvrdenie. Žalobca uvádza, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkazuje na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Vo vzťahu k preukázaniu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. odkazujeme okresný súd aj na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza, že Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi

splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Uvedené je možné doplniť aj o súčasnú právnu úpravu v zákone č. 129/2010 Z. z., z ktorého vyplýva, že je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa. Zároveň je vhodné poukázať aj na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR ako najvyššej súdnej inštalácie v sústave všeobecných súdov, a to predovšetkým uznesenie NS SR z 17.04.2018 sp. zn. 3Cdo/56/2018 alebo uznesenie NS SR z 23.04.2018 sp. zn. 4Cdo/211/2017, kde súd poskytol dostatočné odôvodnenie uvedenej náležitosti spotrebiteľského úveru aj s poukazom na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES. Vo vzťahu k platnosti uzatvorenej zmluvy žalobca uvádza, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami. V zmysle uvedeného tak boli splnené základné zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu. Žalovaný rovnako tak nebol k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútený a túto nepodpísal pod nátlakom. Zmluva rovnako tak neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaný bol s parametrami zmluvy riadne oboznámený a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Žalovaný bol riadne oboznámený s výškou schválenej pôžičky, dĺžkou splácania poskytnutého úveru ako aj s tým, že je povinný platiť predpísané úroky. Na všetky tieto okolnosti de facto žalovaný poukazuje v podanom odpore. To že zmluva je podľa názoru žalovaného formulovaná samo o sebe nespôsobuje jej neplatnosť ako celku. Žalovaný pri podpise zmluvy taktiež nevzniesol žiadne námietky k jej obsahu. Žalobca chce zdôrazniť, že v prejednávanej spore nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, ale žalobca využil svoje zákonné oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu, ktorá má iné právne účinky ako odstúpenie od zmluvy.

5. Súd dňa 02.07.2019 uznesením č. k. 8Csp/51/2019 - 81, ECLI:SK:OSLV:2022:4319201694.3, vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k duplike právneho zástupcu žalobcu. Žalovaný sa vyjadril nasledovne. Podávam vyjadrenie vyjadreniu žalobcu v lehote stanovenej súdom a to do 10 dní od doručenia uznesenia. Na svojom vyjadrení trvám v celom rozsahu. Odvolanie sa žalobcu na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C42/15 a zároveň aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018 sp.zn. 3 Cdo/146/2017 dávam do pozornosti: Žalobca rieši, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie. Potom je otázne, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, skutočnosťou je, že Smernica zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu, pretože Slovenská republika pri implementácii Smernice do Zákona povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila (a naďalej ju aj porušuje). To, že Súdny dvor EÚ potvrdil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice, je síce na jednej strane pochopiteľné, ale na druhej strane irelevantné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo vnútroštátne právo (Zákon) nad rámec Smernice a teda vnútroštátne právo (Zákon) je v konflikte s právom EÚ (Smernica), a to dokonca vo viacerých bodoch. Rovnako tiež Súdny dvor EÚ vyložil Smernicu tak, že článok 23 Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto Smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Avšak Zákon je opäť v priamom rozpore s výkladom Smernice, pretože Zákon hovorí, kedy je zmluva o spotrebiteľskom úvere bezúročná a bez poplatkov. Požiadavka Zákona je však od požiadavky Smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať "výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov". Niet absolútne žiadnych pochybností, že slovenský Zákon ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje Smernica, (ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, teda zákaz odchylenia od ustanovení Smernice vo vnútroštátnom práve), je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa Smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu "splátky" pridal slová "istiny, úrokov a iných poplatkov". K výkladu tohto ustanovenia Zákona existuje konštantná judikatúra slovenských súdov (potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR), v zmysle ktorej sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. V zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka "Zo neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy", pričom hypotéza tejto normy je naplnená tým, že spotrebiteľ má splácať istinu úveru a zároveň

platiť odmenu veriteľovi vo forme úrokov, avšak pred uzavretím zmluvy (a ani v zmluve samotnej) nemá spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa, v akej výške bude mesačne splácať svoj dlh a v akej výške bude platiť odmenu veriteľa. Požiadavka zákona v čase uzatvorenia zmluvy o úvere je však od požiadavky Smernice iná. Zákona uvádza, že zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny a iných poplatkov“. Niet absolútne žiadnych pochybností, že slovenský zákon ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov, (viď rozsudok KS Prešov sp. zn. 21Co/104/2016). Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje Smernica, (ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, teda zákaz odchylenia od ustanovení Smernice vo vnútroštátnom práve), je zrejmé že by použil takú istú terminológiu ako používa Smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale termínu „splátky pridal slová "istiny, úrokov a iných poplatkov". K výkladu tohto ustanovenia zákona existuje konštantná judikatúra slovenských súdov (potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí Krajských súdov a stovkami rozhodnutí Okresných súdov SR), v zmysle ktorej sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok, istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročnú a bez poplatkov. V zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. o) Občianskeho zákonníka "Zo neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi", pričom v konkrétnom správaní veriteľov sa to prejavuje v tom, že nielen do momentu vyžiadania si amortizačnej tabuľky, dokonca aj vypracovaním samotnej amortizačnej tabuľky - je to veriteľ, kto po podpise zmluvy jednostranne určuje, aká časť bude použitá na splátku istiny a aká časť bude použitá na splátku odmeny veriteľa bez toho, aby do toho mohol spotrebiteľ akokoľvek zasiahnuť. Mám zato, že spotrebiteľ by nemal byť v nevýhode pre pochybenie zákonodarca. Ja ako spotrebiteľ by som mal mať ochranu súdu, pretože žalobca konal nekal, použil nekalé praktiky, obchádzal zákon platný a účinný v čase uzatvorenia zmluvy a konal v rozpore s dobrými mravmi. Okrem vyššie uvedených skutočností poukazujem na to, že podľa viacerých slovenských súdov Rozsudok súdneho dvora vo veci Home Credit a S. O. nemá ani nepriamy účinok na zmluvy. Poukazujem na Rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 7C/52/2016, dátum vydania rozhodnutia 31.05.2017, JUDr. Martina Melníková: „Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 31.01.2017, ako aj 04.05.2017 odkázal na právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a T. J.49. V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 5. a 6. otázku uviedol, že Článok 10 ods.2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. 50. Súdny dvor E Ú vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice, daný záver je však vzhľadom na napadnuté ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch neaplikovateľný, nakoľko v tomto konkrétnom prípade ide o vnútroštátne právo - Zákon, ktorý nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bez poplatkovosti spotrebiteľského úveru. 51. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch je teda od požiadavky Smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať "výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov". Slovenský zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa. 52. V danom prípade je tu zrejmý konflikt medzi Smernicou a Zákomom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora E Ú na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja

proti sebe výhradne jednotlivci. 53. V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok. 54. Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriami účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho Zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu/cieľa Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednáť o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad Zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty. 55. Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho Zákona contra legem. 56. Súd je preto názoru, že napriek odkazu žalobcu na predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov." Rozsudok zo Súdneho dvora je adresovaný zákonodarcovi SR. Zákon 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách je platný a musí sa dodržiavať. V čase uzatvorenia úverovej zmluvy rozsudok súdneho dvora C-42/2015 vo veci Home Credit a S. O. neexistoval, no napriek tomu sa žalobca neriadil zákonom, hoci tak robiť mal. K náprave zo strany žalobcu nedošlo aj napriek právoplatným rozhodnutiam súdov Slovenskej republiky. Dovolím si dať do pozornosti: rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 14Csp/14/2016 zo dňa 31.05.2017, Okresného súdu Zvolen č. k. 8Csp/15/2016 zo dňa 19.04.2017, Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 7C/96/2016 zo dňa 1.6.2017, Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 7C/52/2016 zo dňa 31.5.2017, Okresného súdu Martin č. k. 16C/49/2016 zo dňa 30.1.2017, Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 12Csp/166/2016 zo dňa 30.5.2017, sudcovia sa NESTOTOŽNILI s rozsudkom zo Súdneho dvora C-42/2015 vo veci Home Credit a S. O.. Tiež dávam do pozornosti rozsudok Krajského súdu Prešov 19Co/142/2016 zo dňa 8.12.2016 - PROVIDENT FINANCIAL s. r. o. - Okresný súd priznal žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného (PROVIDENT FINANCIAL, s.r.o.) a Krajský súd to POTVRDIL. Súd sa NESTOTOŽNIL ani s rozsudkom zo Súdneho dvora C-42/15 vo veci Home Credit a S. O.. Do pozornosti dávam aj rozsudky Krajských súdov: Krajský súd Košice č. k. 2Co/61/2017 Krajský súd Prešov č. k. 21Co/104/2016 Krajský súd Prešov č. k. 3Co/197/2016 Krajský súd Trnava č. k. 9Co/204/2017 Krajský súd Žilina č. k. 10Co/112/2017 Krajský súd Žilina č. k. 11Co/164/2017 Krajský súd Žilina č. k. 7Co/231/2017 Krajský súd Žilina č. k. HCo/183/2017 Krajský súd Žilina č. k. 7Co/99/2017, Krajský súd Žilina č. k. 9Co/39/2018 zo dňa 08.03.2018, Členovia senátu sa NESTOTOŽNILI s rozsudkom zo Súdneho dvora C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a. s. a S. O.. Do pozornosti dávam ďalej rozsudky Okresných súdov: Okresný súd Vranov nad Topľou č. k. 4Csp/20/2016 Okresný súd Vranov nad Topľou č. k. 4Csp/24/2016 Okresný súd Vranov nad Topľou č. k. 5Csp/78/2017 Okresný súd Michalovce č. k. 24Csp/185/2016 Okresný súd Humenné č. k. 12C/486/2015 Okresný súd Humenné č. k. 7C/41/2016 Okresný súd Galanta č. k. 35Csp/6/2016 Okresný súd Topoľčany č. k. 4Csp/32/2017 Okresný súd Topoľčany č. k. 9Csp/100/2017 Okresný súd Rožňava č. k. 9Csp/137/2017 Okresný súd Košice I. č. k. 34Csp/21/2017. Sudcovia/sudkyne sa NESTOTOŽNILI s rozsudkom zo Súdneho dvora C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a. s. a S. O.. V súlade s uvedeným žiadam, aby súd zrušil platobný rozkaz v celom rozsahu ako nedôvodný a zmätočný, odmietol žalobný návrh žalobcu ako nedôvodný a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

6. Dňa 02.08.2019 bolo súdu elektronicky doručené podanie pôvodnej žalobkyne (VÚB a.s.) prostredníctvom právneho zástupcu, v ktorom súdu oznámila, že odvolala plnomocenstvo udelené Advokátska kancelária Gallo, s.r.o. a splnomocnila na zastupovanie v tomto sporovom konaní advokáta JUDr. Jána Šoltésa, pričom oznámila uloženie plnej moci na zastupovanie v sporovom konaní v registri súdu. Ďalej súdu oznámila, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej medzi žalobkyňou ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., ako postupníkom, bola pohľadávka žalobkyne ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplatenie je predmetom daného sporu, postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., ako postupníkovi. Spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., ako postupník, udelila plnú moc na zastupovanie v tomto sporovom konaní advokátovi JUDr. Jánovi Šoltésovi, zapísanom v SAK pod č. XXXX. Zároveň bolo súdu oznámené, že táto plná moc je založená v registri súdu. V návrhu na zmenu strany sporu spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., uviedla, že súhlasí

so vstupom do tohto konania namiesto pôvodného veriteľa - žalobcu Všeobecnej úverovej banky, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobkyňa navrhla, aby súd pripustil zmenu strany sporu tak, že do tohto konania pripustí na strane žalobkyne namiesto spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155 vstup spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154.

7. Uznesením zo dňa 19.08.2019, č. k. 8Csp/51/2019 - 105, ECLI:SK:OSLV:2022:4319201694.5 súd pripustil zmenu žalobcu. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.09.2019.

8. Dňa 06.03.2020 doručilo súdu právny zástupca žalobcu čiastočné späťvzatie žaloby, v ktorom uviedol, že nakoľko žalovaný uhradil po podaní žaloby sumu 75 eur, a to v dňoch 19.03.2019 sumu 25 eur, dňa 15.04.2019 sumu 25 eur, dňa 21.05.2019 sumu 25 eur. Z dôvodu späťvzatia nákladov na vymáhanie a čiastočného zaplatenia pohľadávky týmto upravujeme petit žaloby a navrhujeme, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 321,07 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 396,07 eur od 14.07.2016 do 19.03.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 371,07 eur od 20.03.2019 do 15.04.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 346,07 eur od 16.04.2019 do 21.05.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 321,07 eur od 22.05.2019 do zaplatenia, to všetko formou splátok vo výške 25 eur mesačne splatných k 20. dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou 20. dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozhodnutie vo veci samej nadobudne právoplatnosť, pod následkom straty výhody splátok v prípade neplatenia a priznal žalobcovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal obe strany sporu. Na pojednávanie sa nedostavil žalobca/právny zástupca, ktorý svoju neúčasť písomne ospravedlnil (č.l. 301) a taktiež sa nedostavil žalovaný.

10. Súd po tom, ako sa oboznámil s listinnými dôkazmi: žaloba č.l. 1, notárska zápisnica č.l. 9, prehľad splátok a úhrad č.l. 21, zmluva o úvere č.l. 25, predžalobná upomienka č.l. 30, doručenka č.l. 31, o vyhlásení okamž. splatnosti č.l. 32, prehľad splátok č.l. 33, poučenie pre spotrebiteľa č.l. 60, vyjadrenie žalovaného č.l. 63, výpis z účtu č.l. 68, 69, 70, vyjadrenie žalobcu č.l. 75, vyjadrenie žalovaného č.l. 83, návrh na zmenu strany č.l. 92, podací hárok č.l. 94, príloha k zmluve č.l. 96, oznámenie č.l. 97, žiadosť č.l. 99, uznesenie č.l.105, vyjadrenie žalobcu č.l. 110, kalkulačka č.l. 118, písomné vyjadrenie žalovaného č.l. 119, ftk. objednávky č.l. 120, zápisnica č.l. 121, zápisnica č.l. 130, rozhodnutie Soc. poisťovne č.l. 135, vyjadrenie žalobcu č.l. 139, vyjadrenie žalobcu č.l. 157, písomné vyjadrenie žalovaného č.l. 167, výpis z účtu č.l. 168-169, 170, zápisnica č.l. 171, vyjadrenie žalobcu č.l. 177, prílohová obálka č.l. 190, vyjadrenie žalovaného č.l. 191, zápisnica č.l. 192, vyjadrenie žalobcu č.l. 205, vyjadrenie žalobcu č.l. 220, vyjadrenie žalovaného č.l. 236, výpis výdavkov č.l. 237, rozhodnutie č.l. 238, výpis z účtu č.l. 239, 240, 241, 243, 244, vyjadrenie žalovaného č.l. 250, dodatok č. 6, č.l. 263, vyjadrenie žalobcu č.l. 266, zápisnica z pojednávania č.l. 275, vyjadrenie žalobcu č.l. 282, ospravedlnenie č.l. 290, zápisnica z pojednávania č.l. 292, vyjadrenie PZ žalobcu č.l. 301, zmluva č.l. 331, prehľad splátok a úhrad č.l. 332, zmluva č.l. 336, predžalobná upomienka č.l. 341, 342, oznámenie č.l. 343, prehľad splátok č.l. 344, úradný záznam č.l. 351 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

11. V rámci rozhodovania súd vychádzal z listinných dôkazov, ktoré v spore predložil právny predchodca žalobcu a žalobca a na podklade týchto dôkazov mal z vykonaného dokazovania preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo dňa 14.05.2015 k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, kde právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku na kúpu spotrebného tovaru v celkovej sume 1.260 eur, pričom cena tovaru bola 1.400 eur. Pri podpise zmluvy zložil žalovaný akontáciu vo výške 140 eur. Podpisom zmluvy sa zaviazal žalovaný splatiť dlh v mesačných splátkach po 47,50 eur, RPMN 23,20%, úroková sadzba 23,20%, termín konečnej splatnosti 36 mesiacov, prvá splátka bola splatná 20.06.2015, celková suma ktorú musí žalovaný uhradiť je 1.512,07 eur. Splátky boli podľa zmluvy splatné do 20. dňa v mesiaci.

12. Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.04.2016 VÚB a. s. oznámila žalovanému, že k ho vyzýva, aby dlžné splátky uhradil bezodkladne. Upozornili ho, že ak nedôjde k úhrade najstaršej omeškanej splátky, budú oprávnený úver zosplatiť. K splateniu dlžnej splátky ani omeškanej sumy zo strany žalovaného nedošlo a preto právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť úveru dňa 19.06.2016 o čom informoval žalovaného listom zo dňa 08.07.2016.

13. Z Prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný z poskytnutého úveru zaplatil celkovo sumu 1.256 eur.

14. Podľa § 52 ods. 4 citovaného zákona, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods. 3 citovaného zákona, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi pôvodným žalobcom a žalovaným bola dňa 14.05.2015 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo 20981271. Súd právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným vyhodnotil ako spotrebiteľský vzťah podliehajúci právnej úprave obsiahnutej v zákone č. 129/2010 Z. z. a v Občianskom zákonníku, a preto žalobcom uplatnený nárok podrobil preskúmaniu. Pôvodný žalobca pri uzatváraní uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Poskytovanie úverov má pôvodný žalobca v predmete svojej činnosti, je to skutočnosť všeobecne známa a vyplýva i z verejne dostupných údajov v obchodnom registri. Spĺňa tak predpoklady dodávateľa v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a veriteľa podľa § 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z.. Žalovaná je v zmluve označená svojim menom, dátumom narodenia, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a bydliskom, t. j. údajmi fyzickej osoby nepodnikateľa. V právnom vzťahu s pôvodným žalobcom vystupoval ako fyzická osoba, občan - nepodnikateľ, ktorý nekonal v rámci predmetu svojho zamestnania, povolania alebo podnikania. Dôkaz o opaku súdu ku dňu jeho rozhodovania predložený nebol. Preto súd vo vzťahu k žalovanému bol toho názoru, že žalovaný spĺňa predpoklady spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. a § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

19. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXX sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver na kúpu spotrebného tovaru v sume 1.260 eur, ktorý úver sa žalovaný zaviazal splácať v splátkach mesačne vo výške 47,50 eur a s počtom splátok 36, prvou splátkou splatnou dňa 20.06.2015. Zo zmluvy vyplýva i údaj o fixnej ročnej úrokovej sadzbe vo výške 23,20%, údaj o RPMN vo výške 23,20%, údaj o odplate. Tiež zo zmluvy vyplýva údaj o celkovej čiastke, ktorú mal žalovaný uhradiť a to sumu 1.256 eur z toho náklady boli v sume 71,48 eur. Zmluva o spotrebiteľskom úvere s prihladením k uvedeným údajom spĺňa podstatné obsahové náležitosti podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. Úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, číslo XXXXXXXX zo dňa 14.05.2015 nie je preto z tohto dôvodu možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súd zároveň skúmal i splnenie povinnosti pôvodného žalobcu v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého je veriteľ pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred jej zmenou spočívajúcou v navýšení spotrebiteľského úveru posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver, najmä s ohľadom na dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Hrubé porušenie tejto povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. citovaný zákon v § 11 ods. 2 sankcionuje tým, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný pri žiadosti o poskytnutie úveru preukazoval svoj príjem dokladom- výpisom z účtu a uvádzal svoj príjem 300 eur, z tohto príjmu uviedol, že môže splácať dlžnú sumu, ďalej uviedol výdavky vo výške 70 eur na náklady na bývanie, telefón, SIPO. Rovnako tak uviedol že je ženatý, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť. Pôvodný žalobca teda neporušil povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., ktorá by mala za následok to, že poskytnutie úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere by bolo bezúročné a bez poplatkov.

20. Žalovaný podľa listiny o splácaní - prehľad splátok a úhrad na dlžnú sumu uhradil celkom 1.256 eur, ďalšie úhrady realizoval po podaní žaloby vo výške 75 eur.

21. Žalovaný v konaní zároveň nerosporoval, že svoju povinnosť splácať poskytnutý úver porušil. Porušenie povinnosti žalovaného splácať riadne a včas poskytnutý úver vyplynulo i z predloženého prehľadu splátok a úhrad. Pôvodný žalobca preto dôvodne pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru po tom, čo žalovaného upozornil listom zo dňa 19.06.2016 na omeškané splátky a možnosť zosplatnenia úveru, ak nedôjde k úhrade najstaršej omeškanej splátky a žalovaný netvrdil a nepreukázal, že uvedenú omeškanú splátku v stanovenej lehote uhradil. Žalobcovi vyhlásením okamžitej splatnosti úveru listom zo dňa 08.07.2016 vznikol nárok na zaplatenie celého zostatku poskytnutého úveru.

22. Súd konanie čiastočne v časti o zaplatenie dlžnej sumy 75 eur postupom podľa § 144, § 145 CSP zastavil (výrok I. rozsudku), nakoľko žalobca realizoval dispozitívny úkon pred otvorením pojednávania a súhlas žalovaného v danom prípade ani vyžadovaný nebol.

23. Vo zvyšnej časti súd podanej žalobe ako dôvodnej vyhovel a žalovanému uložil uhradiť sumu, ktorá bola prepočítaná ako suma splátok (počet*výška) + suma po zosplatnení, od ktorej sumy odpočítal súd úhrady žalovaného. Takto vypočítanému rozdielu ako dôvodnému nároku uplatneného žalobcom v podanej žalobe vyhovel a následne zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 321,07 eur. Dlžnú sumu s príslušenstvom súd povolil žalovanému uhradiť v mesačných splátkach po 25 eur splatných vždy do 20. dňa v mesiaci počnúc mesiacom, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, až do úplného zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením, čo i len jednej splátky alebo jej časti do zaplatenia.

24. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

25. Podľa prvej vety § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

26. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Keďže žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti zaplatiť riadne a včas za poskytnuté služby, dostal sa podľa prvej vety § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka do omeškania, v dôsledku čoho má žalobca právo požadovať od žalovaného popri plnení aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Vzhľadom na to, že základná úroková sadzba ECB platná ku dňu kedy sa žalovaný dostal s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania v dôsledku uplynutia lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku bola 0,00% p. a., žalobca má nárok na úrok z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 14.07.2016, 20.03.2019, 22.05.2019 do zaplatenia. Lehotu na plnenie žalovaného určil súd podľa § 232 ods. 3 CSP.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech tak priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, o ktorej výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.